

^१अमन्-आम्यन्-न्ती-ती, ^२अमिवान्-अमिवान्, इति रूपाण्यस्य भवन्तीति विशेषः ।

(1186) “असृज पाके” (VI-तुदादि:-1284. सक. अनि. उभ.)

‘भृजते भृजति असृजेः भर्जने भर्जते भृजेः ।’ (श्लो. 68) इति देवः ।

^३भर्जकः-र्जिका, असृजकः-जिका, भर्जकः-र्जिका, असृजकः-जिका, ^४विभर्जिषकः-विभर्क्षकः-विअसृजिषकः-विअक्षकः-क्षिका, ^५वरीभृजकः-जिका ;

1. ‘वा आशभ्लाशभ्रमु—’ (3-1-70) इति श्यन्विकल्पः । तेन पक्षे औत्सर्गिकः ‘कर्तरि शप्’ (3-1-68) इति शप् । श्यन्पक्षे, ‘शमामष्टानां दीर्घः श्यनि’ (7-3-74) इति दीर्घः । तेन रूपद्वयम् ।
2. कर्तरि लिटिः कसौ, ‘वा जृभ्रमुत्रसाम्’ (6-4-124) इत्येत्वाभ्यासलोपौ विकल्पेन भवतः । पक्षे, द्विवचने ‘वस्वेकाजादृषसाम्’ (7-2-67) इतीडागमे बभ्रमिवान् इति रूपम् । तेन रूपद्वयं ज्ञेयम् ।
3. णुलि, ‘असृजो रोपधयो रमन्यतरस्याम्’ (6-4-47) इति रेफोपधावर्णयोर्निवृत्तिः, रमागमश्च विकल्पेन भवतः । रमागमे रेफोत्तराकार उच्चारणार्थस्सन् इत्संज्ञ लब्ध्वा लुप्यति । रमागमाभावपक्षे, उपधाभूतस्य सकारस्य श्चुत्वेन शकारे, तस्यां ‘झलां जश् झशि’ (8-4-53) इति जश्त्वेन जकारः । एवमेव रूपद्वयं तृजादिषु, ण्यन्ते च ज्ञेयम् ।
4. सन्नन्ते सर्वत्र, ‘सनीवन्तर्द्धअसृज—’ (7-2-49) इत्यादिना इडिकल्पः । इडपक्षे इडभावपक्षे च रमागमस्य वैकल्पिकत्वम् । तेन सन्नन्ते चातूरूप्यं सर्वत्रेति ज्ञेयम् । इडभावपक्षे रमागम-रेफोपधानिवृत्तिपक्षे च, ‘व्रश्चअसृज—’ (8-2-36) इत्यादिना धातुजकारस्य षकारे, ‘षढोः कः सि’ (8-2-41) इति षकारस्य ककारे, सनः षत्वे च विभर्क्षकः इति रूपम् । इडभावपक्ष एव रेफोपधानिवृत्ति-रमागमाभावपक्षे, ‘स्कोः संयोगाद्योरन्ते च’ (8-2-29) इत्यनेन झल्परकत्वेन सकारस्य निवृत्तिः, पत्वकत्वादिकं चेति ज्ञेयम् ।
5. यङन्ते, ‘असृजादेशात् सम्प्रसारणं (पूर्व) विप्रतिषेधेन’ (वा. 6-4-47) इति वचनात्, ‘ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टिविचतिवृश्चतिभृजतीनां ङिति च’ (6-1-16) इति सम्प्रसारणे पूर्वरूपे, द्विवचने, अभ्यासे ‘उरत्’ (7-4-66) इत्यनेनाकारः, स च रपरः । ‘रीग् कृत्वत् इति वक्तव्यम्’ (वा. 7-4-90) इति रीगागमः । उत्तरखण्डे सकारस्य जश्त्वेन दकारः, तस्य श्चुत्वेन जकारः इति काशिका (6-1-16) “नच श्चुत्वे दत्वमसिद्धम् ; —भृजतीनाम्—” (6-1-16) इति निर्देशात् ।” इति व्याख्यातारोऽन्ताहुः । मा. धा. वृत्तौ तु “... सकारस्यैव श्चुत्वे शकारः, तस्य, ‘झलां जश् झशि’ (8-4-53) इति जश्त्वेन जकारेऽपि रूपं सेत्स्यति ।” इत्युक्तम् ; एतदेव साध्विति प्रतिभाति । यङन्ते द्विजकारविशिष्टं रूपमेव सर्वत्रेति ज्ञेयम् । स्पष्टमिदं भाष्यप्रदीपोद्घोते (6-4-47) ।